

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7998/2561

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางสาวชาญาดา นิชกานต์กุล หรือนางสาวอุษณีย์หรือปลา แสงสว่างจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 80, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.อ. มาตรา 90, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 16, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 17, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 68, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 69, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 5, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 5, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 8, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 14, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้ฟังได้ว่าจำเลยกับพวกในสาธารณรัฐคอซตาริกา ร่วมกันกระทำความผิดโดยแบ่งหน้าที่กันทำในการนำโคคาอินเข้ามาในประเทศไทย โดยส่งพัสดุภัณฑ์ทางไปรษณีย์อันเป็นการกระทำในขั้นตอนสุดท้ายแล้วก็ตาม แต่โคคาอินดังกล่าวถูกตรวจยึดไว้ได้ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ก่อน ผลจากการกระทำของจำเลยกับพวกถือว่าสิ้นสุดลงแล้วในประเทศสหรัฐอเมริกา จึงไม่ได้เกิดขึ้นอย่างสำเร็จสมบูรณ์ในประเทศไทยตามเจตนาของจำเลยกับพวก กรณีเป็นการลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผล จึงเป็นการพยายามกระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 80 เท่านั้น การที่ต่อมามีการนำโคคาอินจากประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามาในประเทศไทยเป็นเรื่องภายหลังที่พบการกระทำผิดและตรวจยึดโคคาอินดังกล่าวได้แล้ว จึงมีการร่วมมือกันระหว่างทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระหว่างประเทศฝ่ายประเทศสหรัฐอเมริกาและฝ่ายประเทศไทยเพื่อสืบสวนสอบสวนจับกุมผู้ร่วมกระทำผิดที่อยู่ในประเทศไทยต่อไป ไม่ได้เป็นผลล้าพังกาจากการกระทำของจำเลยกับพวก เมื่อข้อเท็จจริงเป็นดังกล่าวการกระทำในส่วนนี้เป็นเพียงพยายามกระทำความผิดเท่านั้น แต่ตาม พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 ที่โจทก์ฟ้องขอมาด้วยบัญญัติว่า "ผู้ใดพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ" จึงเป็นเหตุให้จำเลยต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จแล้ว สำหรับฐานร่วมกันพยายามนำโคคาอินเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายเป็นการกระทำความผิดเดียวกันกับความผิดฐานร่วมกันมีโคคาอินไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จึงต้องลงโทษบทหนักฐานร่วมกันพยายามนำโคคาอินเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายตาม ป.อ. มาตรา 90 ส่วนที่จำเลยขอให้ยกฟ้องมาในคำแก้ฎีกานั้นไม่อาจทำได้โดยไม่ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาพร้อมฎีกาแล้วได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา จึงวินิจฉัยให้ไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 16, 17, 68, 69, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 5, 32, 33, 83 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 3, 5, 7, 8, 14 วรรคหนึ่ง และของกลางอื่นทั้งหมด นับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1245/2554 ของศาลอาญากรุงเทพใต้ จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้ลงโทษต่อ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 16 วรรคหนึ่ง, 17 วรรคสอง, 68 วรรคสอง, 69 วรรคสามตอนท้าย, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 5, 83 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1), 8 วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ซึ่งจำเลยได้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น จึงให้ลงโทษในความผิดฐานสมคบกันนำเข้าโคคาอิน จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 2,100,000 บาท ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุก 33 ปี 4 เดือน และปรับ 1,400,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 แต่ทั้งนี้ให้กักขังแทนค่าปรับได้ไม่เกิน 2 ปี วรรคหนึ่ง และของกลางอื่นทั้งหมด ให้นับโทษจำคุกของจำเลยในคดีนี้ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 1245/2554 ของศาลอาญากรุงเทพใต้ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 16 วรรคหนึ่ง, 17 วรรคสอง, 68 วรรคสอง, 69 วรรคสามตอนท้าย ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1), 8 วรรคสอง ความผิดฐานสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ฐานร่วมกันมีโคคาอินไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐานร่วมกันพยายามนำโคคาอินเข้ามาในราชอาณาจักรเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน เป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันมีโคคาอินไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 12 ปี และปรับ 500,000 บาท ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 8 ปี และปรับ 333,333.33 บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติได้ว่า ระหว่างเกิดเหตุจำเลยเป็นผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 08 6341 xxxx และเป็นหลานสาวของนางวรรณฯ ซึ่งพักอาศัยอยู่ที่จังหวัดกำแพงเพชร โดยบ้านจำเลยอยู่ห่างไปประมาณ 3 ถึง 4 หลังคาเรือน ต่อมาจำเลยไปพักอาศัยกับพี่สาวที่จังหวัดเชียงใหม่แล้วย้ายมาทำงานที่ย่านถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร ไม่เคยติดต่อกับนางวรรณฯมานานประมาณ 7 ถึง 8 ปี ก่อนเกิดเหตุ ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2554 จำเลยกลับมาที่จังหวัดกำแพงเพชรเพราะทราบว่ามารดาเสียชีวิต จึงไปพบนางวรรณฯพูดคุยและขอซื้อที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของนางวรรณฯ พัสตุภัณฑ์ไปรษณีย์ระหว่างประเทศ หมายเลข อีอี 036436305 ซีอาร์ 1 กล่อง บรรจุแท่งมาสคาร่า (เครื่องสำอางแต่งหน้า) 88 แท่ง ซึ่งมีโคคาอินซ่อนอยู่ในแท่งมาสคาร่า โคคาอินมีน้ำหนักสุทธิ

533.280 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 301.783 กรัม ส่งมาจากสาธารณรัฐคอซตาริกา ผ่านประเทศสหรัฐอเมริกามายังประเทศไทย ที่กล่องพัสดุภัณฑ์ระบุชื่อที่อยู่ของนางวรรณณาเป็นผู้รับ และระบุหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยไว้ แต่เจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดประเทศสหรัฐอเมริกาตรวจพบกล่องพัสดุภัณฑ์ดังกล่าวจึงยึดไว้ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา จากนั้น มีการประสานมายังเจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดประเทศไทย และดำเนินการตามขั้นตอนราชการเพื่อขออนุมัติและได้รับอนุมัติให้นำพัสดุภัณฑ์ที่บรรจุโคคาอินดังกล่าวเข้ามาในประเทศไทยเพื่อทำการสืบสวนสอบสวนขยายผลจับกุมผู้สมคบร่วมกระทำความผิดซึ่งเป็นผู้รับพัสดุปลายทางในประเทศไทย จนกระทั่งเชื่อว่าจำเลยเป็นผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลขดังกล่าวและเป็นผู้สมคบร่วมกระทำความผิด โดยนางวรรณณาไม่รู้เห็นเกี่ยวข้องด้วยเพียงถูกอ้างใช้ชื่อที่อยู่ส่งพัสดุภัณฑ์ถึงเท่านั้น จึงฟังได้ว่าจำเลยสมคบกับพวกที่อยู่ในสาธารณรัฐคอซตาริกากระทำความผิดฐานร่วมกันมีโคคาอินอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 2 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ส่วนการส่งโคคาอินโดยพัสดุภัณฑ์จากสาธารณรัฐคอซตาริกาผ่านประเทศสหรัฐอเมริกามายังผู้รับในประเทศไทยนั้น เป็นปัญหาให้ต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่าจำเลยกระทำความผิดฐานร่วมกันนำโคคาอินเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายสำเร็จแล้ว หรือเป็นเพียงพยายามกระทำความผิด ที่โจทก์ถือว่าจำเลยกระทำความผิดดังกล่าวสำเร็จแล้วจึงต้องรับโทษฐานร่วมกันนำโคคาอินเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย นั้น เห็นว่า แม้ฟังได้ว่าจำเลยกับพวกในสาธารณรัฐคอซตาริการ่วมกันกระทำความผิดโดยแบ่งหน้าที่กันทำในการนำโคคาอินเข้ามาในประเทศไทย โดยส่งพัสดุภัณฑ์ทางไปรษณีย์อันเป็นการกระทำในขั้นตอนสุดท้ายแล้วก็ตาม แต่โคคาอินดังกล่าวถูกตรวจยึดไว้ได้ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาก่อน ผลจากการกระทำของจำเลยกับพวกถือว่าสิ้นสุดลงแล้วในประเทศสหรัฐอเมริกา จึงไม่ได้เกิดขึ้นอย่างสำเร็จสมบูรณ์ในประเทศไทยตามเจตนาของจำเลยกับพวก กรณีเป็นการลงมือกระทำความผิดไปตลอดแล้ว แต่การกระทำไม่บรรลุผล จึงเป็นการพยายามกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80 เท่านั้น การที่ต่อมามีการนำโคคาอินจากประเทศสหรัฐอเมริกาเข้ามาในประเทศไทยเป็นเรื่องภายหลังที่พบการกระทำผิดและตรวจยึดโคคาอินดังกล่าวได้แล้ว จึงมีการร่วมมือกันระหว่างทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระหว่างประเทศ ฝ่ายประเทศสหรัฐอเมริกาและฝ่ายประเทศไทยเพื่อสืบสวนสอบสวนจับกุมผู้ร่วมกระทำความผิดที่อยู่ในประเทศไทยต่อไป ไม่ได้เป็นผลล้าพั้งจากการกระทำของจำเลยกับพวก เมื่อข้อเท็จจริงเป็นดังกล่าวการกระทำในส่วนนี้เป็นเพียงพยายามกระทำความผิดเท่านั้น แต่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 ที่โจทก์ฟ้องขอมาด้วยบัญญัติว่า "ผู้ใดพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ" จึงเป็นเหตุให้จำเลยต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จแล้ว สำหรับฐานร่วมกันพยายามนำโคคาอินเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายเป็นการกระทำความผิดเดียวกันกับความผิดฐานร่วมกันมีโคคาอินไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จึงต้องลงโทษบทหนักฐานร่วมกันพยายามนำโคคาอินเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ส่วนที่จำเลยขอให้ยกฟ้องมาในคำแก้ฎีกานั้นไม่อาจทำได้โดยไม่ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาพร้อมฎีกาแล้วได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา จึงวินิจฉัยให้ไม่ได้ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามา นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยบางส่วน ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษฐานร่วมกันพยายามนำโคคาอินเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน ซึ่ง

ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จตามพระราชบัญญัติมาตรการในการ
ปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 อันเป็นกฎหมายบทที่มี
โทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 โทษและนอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

ถนรัตน์ เลิศไพโรจน์ · ประมวลญ รักศีลธรรม · ศรีอัมพร ศาลิคุปต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7998/2561>